

ჟოველ დღე ორშაბათს გარდა

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბ. ლის ქუჩაზე, მელიქიშვილის სახლში, № 43
კანტორა რედაქციისა: მელიქიშვილის სტამბაში, ბან. ნოვის ქუჩაზე.

ხელის-მოწერა: მიიღება კანტორაში, ბარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типографіи. Въ редакціи газ. „Дროზა“.

აზაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან., ერთის თვისა—1 მან.

განსხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვებზე.
ფასი განსხადებისა: ერთ კაპიტულში ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ციქროთი—5 კაპ., პატრა—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

დროება

ცალკე ნომერი ღირს შაშხრათ

სუთი თვის ხელის-მოწერა „დროებაზე“

პირველი ავგისტრადამ ვიდრე 1878 წლის პირველ იანვრამდინ მიიღება თვილისში, „დროების“ რედაქციაში (ბანოვის ქუჩაზე, სტ. მელიქიშვილის სტამბაში). სხვა ქალაქებში „დროების“ აგენტებთან.
ფასი სუთი თვის გაზეთისა—4 მან. შალაქს გარეშე მცხოვრებთა გაზეთი ამ აღრესით უნდა დაიბარონ: ВЪ Типографіи. Въ редакціи газеты „Дროзба“.

- ცალკე ნომერები
- „დროებისა“ ისეიღება:
 - პარტანოვის წიგნის მალაზიაში (ქუკის ხილზე, მირზოვეის შენობაში)
 - ბრძანოვის წიგნის მალაზიაში (ქუკის ხილთან, შუბალოვის სასახლეში)
 - სულთანის თამბაქოს მალაზიაში (სუღის ქვეშ).
 - „პარდანანის“ სარდაფში (სასახლის ქუჩაზე, არწრუნის ქარვასლაში)
 - ანანოვის თამბაქოს მალაზიაში (ბულვარზე)
 - ბრიგოლოვის მალაზიაში („ქაჯა-ნის სასტუმრის ქვეშ, მირზოვეის სახლებში).
 - ჯიმშაროვის თამბაქოს მალაზიაში (ქუკის ხილზე).
 - ქუთაისში—სვ. ჩომახიძისთან (ბაბინის სტამბაში)

ბელგრავეები

ბრძოლის ველიდავ

ბორნი-სტუდენი, 9 აგვისტოს. მომქმედ არმიის სარდალის ტელეგრამა: დღეს, 7-ს საათზე დილით, სულევიან-ფაშის 40 ბატალიონმა იერიშით მოვიდა შიპკოს გასავალზე; რამდენიმე ჯერ უკუდევნილნი იქმნენ. — ჩხუბი, თუმც ჩამოლაშდა, მაგრამ მაინც არ შეწყნარებულა. დღეს დილით მტერი ლოჩვიდამ სელვაზე მისვლაა აპირებს; შუადღისას ჩვენს, სოფიასთან მდგომს, წინა ჯარებსა და იმათ შუა სროლა გაიმართა, მაგრამ ჯერ არ ვიცით რითე გასულა.

ბელგრადი, 2 ს აგვისტოს. თავად მილანის წყალობით, მინისტრების კრიზისს ავშორდით. სტეფია მინისტროვიჩი მინისტრების პრეზიდენტად რჩება, მაგრამ სანამდისინ ეს დროებით თავისუფლებით სარგებლობის, იმის მოვალეობას აღასრულებს რისტიჩი, სამხედრო სამინისტრო ემზადება აღმოსავლეთისა და სამხრეთის

სამხედროებზე მოქმედების დაწყებას. ამბობენ, რომ პეტროვი არ იქნება ამის წინააღმდეგია.

პარიში, 9-ს აგვისტოს. შეროპის უმთავრესს სახელმწიფოებთ შორის მოლაპარაკება არის იმის შესახებ, რომ პორტის ვარისმყოფლობა წარუდგინონ იმ მოსამსახურე პირების განთავისუფლებაზე, რომელნიც შერმანიისა და საფრანგეთის სოლონიკში მყოფი კონსულების მკვლელობაში არიან გარეუღნი.

ლონდონი, 9-ს აგვისტოს. ინგლისის გეშმა, „Azincourt“-მა მიატოვა შალტის ნაპირები და ბეზიყის ნავსადგურისაკენ წავიდა; თან აუარებელი მასალები მიაქვს რეტრახ მათეტიკისა გასააგუსოსად.

ოქის აშაბი

არტანდი, 5 აგვისტოს („დროების“ კორესპონდენცია). არტანდის ციხის აღება დიდი ამბავი მოახდინა და დიდი ლაპარაკი აღძრა. არტანდი თუ მარტო რუსულმა გაზეთებმა, მთელი შეროპის გაზეთებმაც დაიწყეს ამაველ წერა და

ფელტონი

იმაერთ—სამეგრელოდავ.

— ბუნება. ამინდი.— მოსავალი და „წასავალი.“ — ორბი. — საჯავახო. — სამი შკოლა.

მინც ეძებთ სიამოვნებას და სიტკბოებას, მოპითოებთ იმერეთ—სამეგრელოზედ. მანსაკუთრებით სუფთა ხელის გულის და მოტყუებელი თავის მსგავს მიზიყთან შედარებით. მა მხარე ეხლა დიდ განსხვავებას, საუცხოვო შეხედულობას წარმოგიდგენს. იქ, მიზიყში, რომ დედა მიწაზედ კენჭებსა სთვლიდი, აქ ეხლა კოჭებამდისინ რბილი მწვანილობაში დავიგავთ; იქაური მთები და გორები, რომ დადგენილ კბილებს მოგაგონებდათ, თითქო საკბენათ ეზადებო, აქ, იმის ნაცვლად ბურუსის მსგავსი ტყე დედავს; იქ რო სასხურებლათ წყლის წვეთი გენატ-

რებოდათ, — აქ მშვენიერი წყაროები, დღეები და დიდრონი მდინარეები მოგიტამაშებენ თვალწინ, აფხაზურ ლეკურსავით მოცეკვავენ; იქ რო პაპარაქება სიცხე კვინისში უმოწყალოთ გცემდათ, ან ხმელი ქარი სუნთქვას გიჭირებდათ, აქ მზგავსს ნატურის ბეჭდითაც ვერ ეღირსებით, ბუმბებითი ქოლგები მზათა გაქვსთ: თითოული ფეხისე გადადგმაზე წაატყდები დაბურულ კოხტა ხეებს, რომ ლღებსაც გრილი და საამო, სულის მომბრუნებელი ნიავი ეთამაშება, როგორც გუშინდამდელი პატარძალი თავისახალ „ნახევარს“! მართი სიტყვით, რაც გესიამოვნება და როგორც! უზომოს აქ ვერაფერს ჰხედავთ, ყველაფერს ზომა აქვს... დილასლამოთი აქ ისეთი სიგრილეა, რომ პალოტოს არ ვაინდით, შუადღეზე ისეთი სიცხეა, რომ სერთუკი მოგინდებდათ, დამით ისეთი სითბო, რომ საბანი შევიდ-

ლიათ დაკეცოთ და მუთაქას მიუქატოთ! სიცხე მორცხე პატარძალსავით არ გაგაპილიბილებსთ და სიმწრის ოფლით, პირს ვერ მოიბანთ!...

სამოთხეს, რომ იტყვიან, ის არის, რაღა, მხოლოდ იმ განსხვავებით, რომ აქ ანგელოზები, კეთილი ანგელოზები, არ არიან! როგორ არ არიან, მაგრამ იმაზე მეტი არა, რამდენიც მეორე ნაირები, ე. ი. უკეთურები!.. მაგრამ მაინც მშვენიერებაა!...

ოხ, მშვენიერება! შენც რომ არ იყვე, რაღა იქნებოდი, საწყალი გული? შენ შეგხარის და მხნეედება ბედკრული და სიყრმიდგან გაუხარებელი! შენ იზიდიე უცნაურის ძალით და ატკობ ერთბაშათ ყველას!... შეიძლება შენ გამშვენიდე და დალამაზდე, მაგრამ შესაძლებელია ამაველ მშვენიერი და გახდე? შესაძლებელია გაუმჯობესდე, მაგრამ გაუ-

და ძიება. მართალია, რომ ეს არტანის ციხე-სიმაგრე დიდად გამაგრებული იყო და იმის აღება დიდად ძნელათ სჩნდა და ამიტომაც არ შეიძლებოდა არ გაკვირვებულიყო კაცი იმისი ასე ადვილად აღებაზე და ეგრეთვე მცირე ზარალზე, იმის აღების დროს, ჩვენის მხრით.

მისი მხრივ არტანს დიდი ფასი აქვს, როგორც იმისთანა ადგილზე გაშენებულს, რომელიც მსმალოს ჯარს უკრავს გზებს ამ გზიდან ჩვენი ადგილებისაკენ.

ითონ ქალაქი არტანი კი იმდენი არაფერია; მიემგზავსება უფრო სოფელს, მინამ მაზრის ქალაქს.

სახლები მიწისაა, ბანებით; ორიოდე ქუთ, ისაც ეიწრო და ნავეით საესე. მართალია, ორიოდე კარგი სახლებიც არის, როგორც მაგ. შაშის სახლი, ტელეგრაფის სტანცია, ლაზარეთი სალდოების კაზარმებით და ორიოდე კიდევ სხვა სახლი. შიჯობესი სახლები სახელმწიფო ხაზინით არიან აშენებულნი.

როგორც თფილისს, ისე არტანსაც მტკვარი შუაზედ ჰყოფს. მარცხენა მხარეზე არის ბაზარი, რომელშიაც ახალციხელი და ახალქალაქილი მიმართულ ღარიბი ვაჭრები, ვაჭრობენ სხვა და სხვა საქონლით. ამ ვაჭრების სიტყვით ვაჭრობა არტანში ისე კარგათ მიდის, რომ უკეთესი არ შეიძლება. ამ მხარეზედვე არის ციხე გალაფანი; როგორც ეტყობა, დიდი ხნის აშენებულთა. ციხეში არსენალია გამართული, საესე პატრონებით და თუ სხვა და სხვა სამხედრო იარაღებით. ამათ გარდა მსმალო-

ებისაგან დაგვრჩა ჩვენ ეგრეთვე მეჩეთი, პურიტ საესე.

მარჯვენა მხარეზედ, ლაზარეთთან არის კიდევ პატარა ბაზარი. ამ ბაზარში ჰყრილიან საქმელ სასმელს და, რაღა ლაზარაკი უნდა, რომ, ამ დროს, ამათაც კარგი შემოსავალი აქეთ.

მტკვარზედ არის გადადებული სამი ხილი. მრთი შუა ქალაქში, ხისა უმუჯირო, განიერია ასე, რომ ურემიც გადავა ზედ; სხვა ორი იმას ქვეით არიან, ცხენოსანსა და ქვეითს ხალხს შეუძლიანთ მარტო გასვლა-გამოსვლა.

არტანის მსმალო-მცხოვრებელნი, ნახევარზე მეტი, თავის სახლებში არა ცხოვრობენ. ქალაქის ადების დროს დაიფანტენ ახლო-მახლო სოფლებში და ამის გამო სახლები ცარიელებია.

ითონ ქალაქი დგა ფერდობზე; გარშემო არტყია მთები და მარტო სამხრეთ დასავლეთის მხრივ ვაკე მინდორი უდევს. რომ განედოს კაცმა, თვალს იამება. მტკვარი ვერცხლის ლენტის მგზავსათ ბრწყინამს, მინდორი ამწვანებულია ყანებით, სათიბი ადგილებით და მოხნული მიწებით. აქა-იქა სოფლები გაფანტულია; მკა ყანისა ზოგ ადგილას დაიწყეს; ჭირნახული როგორც მტკვარზედ, კარგია წესს.

ითონ ხალხი მწყნარად არის ჯერჯერობით, მაგრამ—თუ ერთი ფენი გადაგვიბრუნდა, მაშინ კი არა მგონია ამათ მოისვენონ.

მურღობა დიდაა ერთი-ერთმანეთში და ეგრეთვე ჩვენ მხარეზედაც, ახალციხის და ახალქალაქის მაზრებში. ამის მიზეზათ ერთი ერთმანეთში მუდამ ჩხუბი და დავიდარბაა: ისე დღე არ გავა

* *

მგობესდღე ისევ ისე, როგორცა ხარ ეხლა!... რომელი მხატვარი იქნება, რომ შენი სიმშვენიერის მსგავსი რამე გამოსახოს ქალაქზედ? როგორი ხელოვნება იქნება ისეთი, რომ შენს უნაკლულ სურათს მიამგვანოს რამე!... შენი ცქერით ესტკებები მე, მწარე ნაღველ ნაჭამი; შენი ჭკრეტა მახლისებს მე უხალისოს და მამსუბუქებს ათი ათასი ფუთის სიმძიმით დატვირთულს! იე მამსუბუქებს რომ, მგონია, ჰა, მხარეზედ ფრთები გამომსხმია მეთქი; მგონია, ერთი ქუსლი დაკრა დედამიწაზედ, გაფრინდები ზეცა, ვარსკვლავებთან—მეთქი!... მე, შენს კალთაში გავზრდილი, ბუნებავე, დღემდე ვერ გცნობდი! აქ არ იყო, ჩემი აკვანი, რომ ნიავეთ ირწებოდა და ფოთლები ჩუმი შრიალით ნანინას. მეუბნებოდნენ? აქ არ იყო, რომ, ყმაველობის დროს, გიყურათ დაფხტოდი და ჩემს კივილ-წივილს

მთები მოძახილს აძლევდნენ?... მხ, ვერ დაგივიწყებ, მშვენიერებავე, ვერა! იმას ვისაც უყვარდი უყვარხარ ისევ! თუმცა მალულად, მაგრამ მაინც უყვარხარ:

* *

— აი ფრინველები, ეს მესუთეთ მოჰრინდნენ თავის შორეულ მხვიდგან, შენკი ამ დროების განმავლობაში ერთხელაც არ მომკითხე ამბავია!—ამბობ შენ გუნებაში.—მესმის, მესმის, ეს შენი საყვედური! მართალიხარ ყველაფერში, მაგრამ მეც მართალი ვარ, როცა ვამბობ, მაინც მიყვარდი გულით, მეთქი. დღისით რომ დავეყრდნობოდი ბუჩქნარზედ, შენ გიგონებდი, ცრემლით; ღამით, რომ ჩამოვჯდებოდი ქვაზედ,—შენზედ ვფიქრობდი, ისევ ცრემლით! და ესლაც, როცა შენთან ვარ, შენ გიგონებ და გულჩივილ, სათუთათ გაზდილსავით მღულარე ცრემლი გადმომქუხს!

გამომძიებლები სხვა და სხვა მხარისაკენ არ გარბოდნენ.

ბასულ მკათათვის თვეში დიდი შიში იყო. მელოდით მუდამ საათს მსმალოს ჯარის დაცემას, მარამ, მადლობა უფალსა და ოტრიადის წინამძღოლს, რომელსაც შეეძლო თავის დროზედ იმათი ამბების შეტყობა და საქმის დაჭერა. მართალია, 21—23 იყო პატარა საქმე ყაჩაღ-მილრალისთან და იმის ამხანაგებთან, რომენლიც ჩვენიდამ თხუთმეტს ვერსტს იქით დაბანაკებულყვენენ, სეიზალს და ღიშტირის სოფლებთან, მაგრამ მალე გაიქცნენ დიდის ზარალით.

შლანდელ დროში შიში არსაითგან არ არის. მსმალოს ჯარისა არა ისმისრა. ჩვენი ოტრიადი ზაიმში წავიდა, საცა მუხთარ-ფაშა, თავის ჯარებითა ძიელ განაგრებულ ადგილებში დგას. ჩვენი კორაუტი აპრობს იმაზედ დაცემას. აქარაში იყო, ამას წინათ არეულობა, მაგრამ ეხლა დაწყნარებული არიან. იქით მხრითაც შიში არა არისრა.

მ—ოვი

აზიის ბრძოლის ველიდან

რუსულ გაზ. „Голос“-ში მთურუქლარას ბანაკიდან, სხვათა შორის, იწერებია: მუხთარ-ფაშას, რა იმისთანა ძალა დაატანონ სტამბოლიდამ, ის მაინც ვერ გაბედავს წინ წამოწევას, თუ რომ ჩვენ არ დავიხიეთ უკან. ამაში, სხვათა შორის, ის გარემოებაც გვარწმუნებს, მუხთარ-ფაშამ, ზივინთან დამარცხების შემდეგ, რომ ვერ გამოგვდია უკან.— თუ რომ აკავაზიაში ჩვენი საქმე, ამ უკანასკნელს დროს, ცოტა ცუდათ მი-

მკითხველო, გაშალოე აქ ხალიჩა... ხალიჩა, რათ გინდა, წაეხტი!. აი, ფოთლები და წამოწევი მხარ-თეძოზედ! მხლა დღუძახე... შამწეილო, მოიგე საყვარლის გული და მოუჯექ გვერდით! მკვდარი რომ იყვე, გაგაცოცხლებს და უხორცოს, ხორც შესხმულად გაგნდის იმისი თაფლ-ნარევი „კი ჩემო ბატონო, შენი ჯირიმიე“, ან უფრო რბილი, ტკბილი, შარბათათ შეზავებული „ქო, ჩქიმი პარტენი, სკამი ჭირიმიე!.. მობრძანდით, მოხუცებულეებო. მოიხროვეთ ცხელი ღომი (თუ ღძილები დასუსტებულეები გაქვსთ); ჩადეთ, შიგ ყველი; ჩაიდეთ პირში, მემრე ერთი ოდნავ მოუქნიევეთ ყბა და მშვიდობით! ჩავა „ყლურწუნ-ყლურწუნით“, „სადაცა ჯერ არს“. მაგრამ იმდენი კი მოითმინეთ, რომ ღომი გაგრილდეს, თორემ ვაი კუჭის ბრალი;... თუ როგორმე, ვინციობაა, მო-

დის, ამაში სხვა და სხვა გარემოება არიან დამნაშავე. სხვა დროს, ძველად-ში „შინაგანი საქმეების“ სხვა გვარ მდგომარეობაში მშვიდობიანობის დროს, ჩვენ ეხლა, როდესაც ვაშობთ, იძულებულნი არ ვიქნებოდით, იქ ჩვენი ჯარის რამდენიმე ნაწილი დაგვეტოვებია, რომ, ამ რიგით, იქაური მცხოვრებლები ყოველ-შემთხვევისათვის, შიშის ქვეშ გვეყოლოდა, ან და, რომ აქა-იქ ადგილობრივი მცხოვრებლების არეულობის დასამშვიდებლათ მოგვიხმარა. მაშასადამე, თითქოს ამ მოსაზრებიდან წარმოადგარა შიშმა დაგვატოვებინა ჯარი ძველად-შიშის ზოგიერთ ადგილებში, რომლითაც ომის ველზე მყოფთ ჩვენს მომქმედ არმიას, ძალა მოვაკელით. მეორეს მხრით, არ შეიძლება არა ესთქვათ, რომ ჩვენი პირველი დასაწყისი ომის პლანი, მცირე აზრის სამზღვარზე, იყო სამზღვრების დაცვა და მტრის არ შემოშვება. თუ რომ დასაწყისში თათრების საომრად მოუშვადებლობამ გამოგვაცვლევინა ეს ჩინებული პლანი და, გარდა ამისა, პრეტანის აღებამ უფრო და უფრო გაგვიტაცა წინ, მაშინ საქირო იყო, ამის დაგვარად, იმისთანა საშუალებების ამორჩევაც, რომლითაც გამოცვლილი პლანის შესრულება შესაძლებელი იქნებოდა. ამის მაგიერ ჩვენ გავფანტეთ ჩვენი ჯარები, თითქმის ყოველის მხრიდან ჩვენ მივადექით მტერს, ჩიონის ატრიადიდამაც, შარსთანაც და ბაიანეთთანაც. შოველის მხრიდან და ყოველგან გვიდოდა მტერი დაგვემარცხებია, მაგრამ, სამუხაროთ, მტერს ყოველგან ვაჩვენეთ, რომ ჩვენ, იმათთან შედარებით, ერთობ მცირე ჯარი გვყავს,

რომლითაც იმათ ძრიელ კარგათ ისარგებლეს და ეხლაც სარგებლობენ. ამ გვარი ჩვენი მოქმედების შემდეგათ იყო საღანლოლის იქით, ციხის-ძირთან და სუხუმში ჩვენთვის არა სანუგეშო საქმეები და მთელი პლანის უვარგისობის დასამტკიცებლად კი—ყოველი მხრით ჩვენი ჯარების უკან დახვეა და თავის დანებება ზოგიერთ იმისთანა ადგილებსა, რომლებს აღებაც იათად არ დაგვჯდომია.“

შხლა კი, როდესაც შეცდომილებაში დარწმუნდნენ და ცოტ-ცოტას მის გამოკეთებას ცდილობენ, როდესაც ჩვენს უმთავრესს არმიას დღე მუდამ ჯარი ემატება, საქმეები უფრო კარგათ მიდიან.— ჩვენი ჯარების პატრონს, სირცხვილი იქნება მუხთარ-ფაშის გვეშინოდეს. ის ფიქრი, რომ მუხთარი ჩვენს სამზღვარზე გადმოვაო. ერთობ უსაფუძვლოა.“

— თფილისიდან იწერებინ, 22 ივლისს, მენის გაზეთში Politische „Correspondenz“-იაში: „აზიის ომის ველზე გამოსაჩენი მოქმედების მტყრუება იხსნება ერთი იმით, რომ ორთავე მხარე, როგორც რუსები, ისე თათრებიც, დახმარება ელიან და მეორეთ იმით, რომ იქეთკენ საშინელი სიცხეები დგას.“

მხროპის ბრძოლის ველიდან

ინგლისურს გაზ., „Daily News“-ში სწერენ ბელიდამ, 28 ივლისს: რუსის ჯარები ჯერ-ჯერობით სრულებით უმოქმედოთ არიან და ახალ ჯარებს მოელიან, რომ პლენასთან წაგებული საქმის გამობრუნებას შეუდგნენ. შეიდი ახალი დივიზია გზაზედ არის და ამ რამდენიმე დღის განმავლობაში მომქმედ არმიამაც

მოელიან. ზოგიერთი იმათგანი ჯერ კიდევ რუსეთიდან არ გამოსულიან, ზოგი კი რუმინის ტერიტორიაშიც შემოსულა და აჩქარებით უმთავრესი კვარტირისაკენ ეშურებიან.— უკანასკელი ასიათასი კაცი კიდევ იქმნება საქირო, რომ რუსეთმა წაგებული ამოიგოს, და ეს ასიათასი კაცი გზაზედ დგას.“— პლენა უთუოთ აღებული უნდა იქნეს, ამბობს შემდეგ კორრესპონენტი და მსამან-ფაშა და მისი ჯარიც სრულიად უნდა დამარცხდეს— ამ გვარის დაბეჯითებით ლაპარაკობენ დღეს რუსის არმიამში, პლენასთან მომავლის საქმის შესახებ.— დი-დი-მთავარი ნიკოლოზ ნიკოლოზის ძე ბულგარენში არის ამ ქამად და იმის წინ შეხანკარი და ძრიდერის გამაგრებული ბანაკები არიან, პლენას წინააღმდეგ; დრაგომიროვის დივიზია ტრნოვსა და ლოჩას შუა არის, რომ აქედამ მსამალოს ჯარს ტრნოვზედ დაცემა მოუშალოს. ამბობენ ლოჩასა და პლენას შუა 60 ათასიდან, ვიდრე 70 ათასამდე ოსმალოს ჯარი დგასო, რომლის დამარცხებაც საკმაოდ ძნელი იქნებოა.“

— გაზ. „Times“-ში სწერენ ბუხარესტიდამ, 29 ივლისს; საკვირველია, რომ რუსებს ვალუწყვეტით (?), რომ ამ წელს ბალკანის იქით მოქმედება შეაჩერონ.—

— სისტოვიდამ სწერენ „Daily News“-ში, 29 ივლისს: ოფიციალური ანგარიშიდამ აღმოჩნდა, რომ პლენასთან რუსების მხრით, ათასი კაცი მოუკლამთ და ოთხი ათას ხუთასი დაუჭრიათ, ზოგი სასიკვდილოთ, ზოგი მსუბუქად. ის ცნობები რაც წინეთ გამოვიდა ამის შესახებ ეხლა თან-და-თან მტყუნვდება, რადგან დღე მუდამ ბრუნდებიან, ჩხუბის შემდეგ,

გეწყინოსთ მარტოკა ყოფნა (თუმცა, არა მგონია) უხმეთ იმერელს, მოისვით გვერდით და დაუდგეთ ყური იმის საამო, დაუსრულებელ ჭიკტიკს! ნუ გეშინიანთ, აქ იმისთანას ვერავის შეხვდებით, რომელმანც, სალამის მაგიერათ, „ზაპრუმარი“ გითხრათ, რომელსაც „დედის რძე“ კიტრათ მიაჩნია, „მამის სული“ ფართ და შენი გაჯავრება— ჩაღათ ან ტყემლათ! არა, აქ მუდამ გესმის მორიღული და ტკბილი სხაპა-სხუპით მუსაიფი, და არა დაღეჭილი და წელ-მოწყვეტილი უკადრისი სიტყვები, ნარიგი ფრაზებით რახა-რუხი!..

* *

წვიმებმა კარგა ხანია ფეხი აიკვეთეს აქეთკენ. რვა კვირაც იქნება რიგიანი წვიმა არ მოსულა, ნამი კი მუდამ ღამე მოდის. ზრილი დღეებია.— როგორი მოსაყალია?

— მოსავალი რათ გინდა. რა! აგერ

უწვიმობამ, თვარა სუნთლათ გასკდებოდა ყოლიფერი. პურს კი, გქონდეს ხეტის წყალობა, კაც დარი დაუდგა. შურძენს ახლავე ტუტის ფერათ მიაყარა რაცხა. ადღესეის ყურძენი (იმერეთ-სამეგრელოში ბევრმა მოაშენა ერთგვარი ვენახი, რომელმანც სხვილ მარცვლიანი, მაგრამ უგებური ყურძენი იცის, და ეს ყურძენი აქეთკენ არ ინაცრება) კი არ წახდა, ღვტის წინაშე. სიმიდეი და ღომი მაინც კარქი იქნება, წორეთ. ბედლოური ვერ გაქიანდება, იმისთანეი სიმიდაიე და ღომიც ნახევარი ცულდის ტარის დენა!.. მოსავალი კარქები იქნება, მარა რათგინდა, ბატონო, მაგიერათ წასავალიც ბევრია. ასეთ ასეთი დამარმალებული ყაძახები დაგვაკლდა ამ ურჯულო— მამაძაღლებთან ბრძოლაში, რომ ივენის ხვანთქარი ღირსიც არ იყო სღამი მიეცა: რაცხა ოხერი და მუნდრეკი ყარსიაეო, ამყრალდეს

ივენის ძვალი და ბილი, იმაზე არიენ თურმე შეზოცილები, მარა არაფელი ეშველათ, საშველი არ დააყარა ღმერთმა ივენს თავზე! ახლა კილო ეს დალოცვილი მუცელ-კეთილი გაჩნდა, დალოცა ივენის გზა, და გაჭირდა, ბატონო, საქმე. ისთე კვირა არ გავა, რომ ვორი-სამი არ დამარხონ. აბდალეიკი ყოფილა, მედარქემა ღმერთმა, იგი, ვინცხამ ამას მუცელ-კეთილი დაათქვა! ბატონო, ვისაც შეეყარა, კეთილი კი არაფერი ჩააყარა და რაღა კეთილს ეძახიან, მიკვირს! ზანსის, ბატონო, მუცელში, უკაცრათლი მოხსენებაა და ცხრა დღემღი გარჯილ სულის ამუართმეგს, თუ გადარჩეია არ უნდა. მეტრე მოხდა მაინც იტოდეს, იმ გზა ბედნიერმა! წნეულს, რომ გამოიარო, ვალუყურჩე, გაისათ კილო მოგძებნის და გესტუმრება. შევლა ბატონებზე უარესია. ამას ფშატეც ჯობია, ხველა ბატონებიც, წითელიც და ყვითელიც!

თეოფ. პანდლაკი (შემდეგი იქნება)

უკან ჩამორჩენილი მეომრები. შოველ შემთხვევაში შეუძლებელი იყო თავი-დამეცნა მდელიათ შეედგინათ ანგარი-ში, რადგან ომის ველი მტერს დარჩა ხელში. — „ახალის ჯარის მსროლოვით ბრიგადამ მოაღწია კიდევ. ეს ბრიგადა ოთხი ბატალიონიდან არის შემდგარი და დაბანაკდა ზიმნიცაში. 30 ივლისს ღუნაიხედ უნდა გადავიდეს და, პლენა-ზედ პირველათ მიმავალს ჯარს, უნდა შეუერთდეს.“ — „ღუნაის ხიდსა და სის-ტოვს შუა“ „ჰავასის სააგენტოს“ კორ-რესპონდენტს დაცვა რუსის სალდათი; უშველებელი კეტიტ ჯერ გაარეტიანა, შემდეგ პირი ქვიშით ამოუშრა და გაცა-რცვა მოუხდომა, მაგრამ მოეშველენ და სალდათი იქვე დაიჭირეს. ეს იშვიათი შემ-თხვევა, თუმცა მაგვარი რამ შეიძლება ყველას და ყველგან შემთხვევს, როგორც დღისით, ისე ღამე. — მე ხშირად ერთად ერთს, უიარაღოთ, მივლია, მაგრამ არა-ფული ამისთანა არა შემთხვევია რა და განა იმიტომ კი არა, რომ მე მაღალი ტანის და, საზოგადოთ, ღონიერი კაცის შესხედულება მაქვს, არამედ ამიტომ, რომ რუსის სალდათი არ არის. ისე გაზ-დილი, გაწვრთნილი და აშნაირი მიმარ-თულების კაცი, რომ მაგისთანა რამე ჩაიდინოს. ის ერთი ზემო მოყვანილი შემთხვევა, სრულებით არ ამცირებს სა-ზოგადოთ რუსის, სალდათის კაცთ-მოყ-ვარეობითი... მიმართულებას...“

— ამავე გაზეთში ნიკოპოლიდამ იწე-რებთან, 25 აგვისტოს: ღიდმა მთავარმა, მოქმედი არმიის სარდალმა, ეს სამი დღეა, პორადინში, ძარაგაში და ტრეტე-ნიკში მდგომი ჯარებს დათვალაიერებას მოუხდა. თუმც კენ. პრიდნერი სახელ-

დობ კი ითვლება პლენასთან მისახე-ლელ ჯარის წინამძღოლოთ, მაგრამ, ამ-ბობენ, მოქმედი არმიის სარდალი თა-ვით მიიღებს თავის თავზეა — ამ საქმეში ყოველ გეარ უმაღლესს და უაჭიროეს განკარგულებასაო. — შველაფერი გვიმტ-კიცებს, რომ სამინელი შეტაკება უნდა მოხდეს პლენასთან. აშბობენ რუსეთის ჯარის რიცხვი, პლენასთან საქმისთვის, სამოცი ათასი არის, რომელსაც ორი დივიზია კიდევ რუმინის ჯარისა, გენ. ანგელსკოს წინამძღოლოვით, დაეხმარე-ბაო. შეტყველია, რომ — თუ პლენასთან ოსმალები საბოლოოთ არ დაამარცხეს, მაშინ ომი ზამთარშიც გასტანს. — რუსის აფიცრები, თუმც აღტაცებით კი ლაპა-რაკობენ ამ ზამთრის კამპანიაზე“ მაგ-რამ ერთობ გაჭირდება „რუსეთის შუა-გულ ალაგებიდამ, სამხედრო სურსათის აქეთკენ მოზიდვა.“

— „რეიტერის სააგენტო“ გვაცნო-ბებს სტამბოლიდამ, 29 ივლისს, რომ დატყვევებული ბოლგარიელები ამბობე-ნო ვითომც რუსებს ტირნოვოსკენ უკან დაეხიოთ.

განცხადებანი

დაიგავდა და გამოვიდა სტამბიდა მ ლექსი
 თ. ი. ზ. ჩოლაყაშვილის
 გარდაცვალებაზედ
 თავის სურათით
 თქმული
 დავით ბივიშვილისაგან
 ისპიდება სხვა და სხვა წიგნის მალა-ზიებში.
 შასი ყველგან ორი შაური.

მიიცემა შირით სახლში...
 კის იერუსალიმისკა, კერაზე, ყოველს კუთვნილებით. სულ ოთხი წლიგელია, ოღვის ქუჩაზე, ექვს ოთახიანი, დანარ-ჩენი სამი იქვე ეზოში; თითოეულ სამ წლიგელში სამ-სამი ოთახია.

ქილია და მანა,

თარგმნილი სპარსულიდამ ქარ-თულ ენაზედ მეფე ვახტანგისაგან და ვალექსილი საბა სულხან ორბელიანისაგან. სრულით არის დაწე-რილი და ყდაში ჩასმული. შასის გაგე-ბა შეიძლება მელიქიშვილის სტამბაში.

გამოსდილი და განათლებული ქა-ლი, რომელმაც იცის რუსული, ფრაცუ-ზული, ანგლიური და ნემენსური, აძ-

ლევს უროკებს იაფ შასათ.

მსურველს ამ ქალის ნახვისა, შეუძ-ლიან მიმართოს მადამ ძანონისს. ტეტ-რადოვის სახლებში ოვრაქსკის ქუჩაზე.

სრული კანონი ვახტანგ მეფისა, ბიო-რგი მეფისა, ძათალიკოზისა, აღბუღასი-ბერძმული, სომხური და ურიული (მო-სესი). ლურჯ ქალაღზე დაწერილი, სუფთათ, და ყდაში არის შეკრული.

შასის გაგება შეიძლება მელიქიშვი-ლის სტამბაში.

ჰსურთ აიყვანოს ყაფვილები

რომელნიც უნდა იყვნენ სასწავლე-ბელი დაბალი კლასებისთვის მოსამ-ზადებლად: აგრეთვე შეუქლიათ აას-რულონ ქანტორჩიკობა როგორაც იყოს კანტორა, მძმულის გაგე-ობა. იკითხეთ ენფიანჯიანცის წიგნის მალაზიაში, დიდი პოლიციის ქვეშ.

რკ. გზა.	დღლა.	საღამ.	II კ.	III კ.	ბელგრადავი	მ. კაპ	ბირჰა	მან. კაპ	გაზანდა	კან. კაპ.
თფილისი . . .	9 21	5 18			მცხეთის სიტყვა თფილისიდან:		პეტერბურგი, 2 აგვისტოს		თფილისი, 7 აგვისტოს	
მცხეთა . . .	10 11	6 27	68	38	ჭუთაისს, შოთს . . .	1	მრთი ანეთი ღირს:		შქე. თეთ. შანჯისა, ფთ.	1 20
ზორი . . .	11 58	9 43	40	1 23	ზორს, ღუშეთს, სიღნაღს . . .	50	ლონდონში 24 პენსი.	78	შქვილი. წითელი. . .	1
ხაშური . . .	1 29	11 57	3	92 2 18	როსტოვს, ოღესას, მოსკოვს . . .	2	პარიჟში 260 ნანტიმი.	81	ჭერი ფთთი. . .	70
სურამი . . .	1 44		4	42 2 46	პეტერბურგს, პარშევას . . .	2	მსკონტი(სარგებლისთვის)	71	ბაბა პრევენსა, ფთთი . . .	7
ქვირილა . . .	5 49		5	81 3 23	ოსმალებში, შვეიცარიაში . . .	3	ბანკის ბილეთი 5%	94	— აშერიკისა, ფთთი . . .	8 50
რიონი . . .	6 47		6	75 3 75	იტალიაში და საფრანგეთში. . .	3 50	მოგებიანი(პირველისესხი)	206 50	ბაგენტილი ბაბა ფთ.	7 80
სამტრედია . . .	7 41		7	73 4 29	ინგლისში	3 75	მოგებიანი (მეორე სესხი)	206 75	მატყლი თუშური ფთ . . .	6
აბ-სენაკი . . .	—		8	57 4 76	უოზბა		ბირაოს ფურცლები:		— თარაქამისა ფთ. . .	3 80
ფოთი . . .	9 40		9	75 5 42	ა) თფილისიდან: სამხლდარ გარეთ, მუთისს, რუსეთს — ყოველ დღე კვირას გარდა. ზუგდ. ორშ. და სამშ.		თფილ. სააზნ. ბანკისა.		პბრეშუნი ნუხური სტ.	2 20
ფოთი . . .	9 13				ბ) მუთაისიდან: მსურ. — პარასკ. და ორშ. ძანეთს — სამშ. და შაბ.		ხერსონის ბანკის (5%)	83	ჭონი, ფთთი. . .	5 50
აბ-სენაკი . . .	—		1	18 - 66	თფილისისა და შოთისაკენ — ყოველ დღე, კვირას გარდა. მსურგეთს — ორშ. და პარასკ.		მოსკოვის (5%) . . .	90 50	ჭონის სანთელი ფთთი.	6 20
სამტრედია . . .	11 16		2	6 1 14	წიგნის გაგზავნა რუსეთში და სამხლდარ გარეთ:		აქციები:		სტეარინის სანთელი, ფ.	12
რიონი . . .	12 13		3	4 1 69	ლია წიგნის	4	ოღდისის სავაჭრო ბანკის	158	ხორცი ძროხისა. ლიტ.	54
ქვირილა . . .	1 18	ღამე	3	98 2 21	დაბეჭდილის (სამი მისხალი) . . .	8	შოთი-თფილ. რკინ. გზის		— ცხვრისა, ლიტრა . . .	54
სურამი . . .	5 12	1 10	5	33 2 96			შავი ზღვის ცეცხ. გემების	465	სპირტი, გრადუსი . . .	12
ხაშური . . .	5 39	1 37	5	84 3 24			ძაკვაზის და მერკურის . . .	203	შაქარი, ბრიც. ფთთი . . .	7 80
ზორი . . .	7 5	4 8	7	36 4 9			პირგ. საზღვევ. საზოგ.	735 50	— ფხვნილი ფთთი . . .	7 50
მცხეთა . . .	8 50	6 59	9	8 5 4			პეტერბ. საზღვევ. საზ.	235 50	შავა გრვადი, ფთთი . . .	25
თფილისი . . .	9 31	7 56	9	75 5 42			მოსკოვის საზღვევ. საზ.	268	წეთი ქუნჯუთისა ფთთი . . .	9